

วิจารณ์หนังสือ

Book Review

The International Law on Foreign Investment 3rd

The International Law on Foreign Investment 3rd ed. by Professor M. Sornarajah of National University of Singapore and Malaya University at Kuala Lumpur; published by Cambridge University Press; 524 pp. out of which are 20 pp. of bibliography and 31 pp. of index. Reviewed by Prof. P. HORAYANGKURA

This volume has 12 chapters, the actual contents are chapters 3-12 which do have conclusion at the end of each chapter. This makes life much easier for the readers to grasp comprehension and for those who need to read a particular chapter can go through the conclusion before they venture into the content.

In the first chapter the author deals with definitions of investment and the history of international law on investment and at the end he shed lights on the general structure of the volume. While in chapter 2 the author mentions factors of the subject from state responsibility in 5 areas namely, natural

The International Law on Foreign Investment ฉบับพิมพ์ครั้งที่สาม โดยศาสตราจารย์ M. Sornarajah แห่งมหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์และมหาวิทยาลัยมาลายา ณ กรุงกัวลาลุมปูร์ พิมพ์โดยสำนักพิมพ์แห่งมหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ หน้า 524 หน้า ในจำนวนนั้นเป็นบรรณานุกรมเสีย 20 หน้า วิจารณ์ 31 หน้า วิจารณ์โดย ศาสตราจารย์ พิชัยศักดิ์ หรยางกูร

หนังสือเล่มนี้ประกอบด้วย 12 บท ในบทที่เป็นเนื้อหาแท้จริง คือตั้งแต่ บทที่ 3 ถึง บทที่ 12 ทุกบทมีข้อสรุปอยู่ที่ท้ายบท ทำให้ผู้อ่านทำความเข้าใจได้ง่ายขึ้น และผู้ที่ต้องการอ่านเฉพาะบทสามารถอ่านข้อสรุปก่อนอ่านบทนั้นๆ

ในบทที่ 1 ผู้เขียนได้กล่าวถึงนิยามของการลงทุนและประวัติศาสตร์ของกฎหมายระหว่างประเทศว่าด้วยการลงทุน ตลอดจนเค้าโครงของหนังสือ ส่วนบทที่ 2 ได้กล่าวถึงปัจจัยต่างๆ ของเรื่อง ตั้งแต่ความรับผิดชอบของรัฐต่อคนต่างชาติใน 5 สาขา คือ ทรัพยากรธรรมชาติ การเพาะปลูกขนาดใหญ่

resources plantation manufacturing finance, and intellectual property in the same chapter he deals with classical economic theory, the dependencia theory, and the middle path in terms of conflicting theories on foreign investment, and he goes on to discuss about the actors be them multinational corporations, state corporations or, sovereign wealth funds like the Temasek Fund of his adopted hometown, Singapore. He also deals with risks in foreign investment in this ch 2 by touching upon ideological hostility, nationalism, ethnicity, contract bound risks such as mistakes of past government and too burdensome contracts. He also mentions risks which come about as a matter of regulation of economy or regulation of public order as well as the attempt of governments to cope with human rights and environmental concerns. The author closes chapter 2 by mentioning the sources of international law on foreign investment. It is obvious that he follows the strides of Article 38 (c) of ICJ Statute.

In chapter 3 which is the beginning of the actual content, the author deals with control of host state. In chapter 4, he mentions the responsibility of the multinational corporations and that of the

การผลิต การเงิน และทรัพย์สินทางปัญญา ไปจนถึงเรื่องความคิดทางเศรษฐกิจว่าด้วยการลงทุนไม่ว่าพวกตั้งเดิมที่คงชอบการลงทุนพวกทฤษฎีพึ่งพาซึ่งเห็นการลงทุนเป็นเรื่องของการเอาเปรียบ กับพวกที่อยู่ระหว่างกลาง ในบทที่ 2 นี้ ผู้เขียนยังกล่าวถึงตัวกระทำในการลงทุนไม่ว่าบรรษัทนานาชาติ บรรษัทของรัฐ เรื่อยไปจนถึงกองทุนเพื่อความมั่งคั่งแห่งชาติ จำพวกกองทุน Temasek ของสิงคโปร์ ในบทที่ 2 นี้ ผู้เขียนยังได้กล่าวถึงภัยต่างๆ ในการลงทุนในต่างประเทศ ไม่ว่าจะเป็นอุดมการณ์ ชาตินิยม เชื้อชาติ การเปลี่ยนแปลงของรูปแบบอุตสาหกรรม สัญญาที่ตกค้างมาจากระบบการปกครองเดิม สัญญาที่ก่อภาระหนัก การพยายามควบคุมเศรษฐกิจ ประเทศ สิทธิมนุษยชนกับสิ่งแวดล้อม ตลอดจนการรักษาความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง ในส่วนท้ายของบทที่ 2 ผู้เขียนได้กล่าวถึงที่มาของกฎหมายระหว่างประเทศว่าด้วยการลงทุนซึ่งเขาได้เดินตามมาตรา 33 (c) แห่งธรรมนูญศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ

ในบทที่ 3 ซึ่งเป็นบทเนื้อหาจริง ผู้เขียนกล่าวถึงการควบคุมของรัฐผู้ว่าการลงทุน ในบทที่ 4 ผู้เขียนได้กล่าวถึงความรับผิดชอบของบรรษัทนานาชาติและรัฐต้นทางแห่งการลงทุน ในบทที่ 5 ผู้เขียนได้กล่าวถึง

home state. In chapter 5 he discusses bilateral treaties whereas in chapter 6 he deals with multilateral instruments. He deals with contract-based arbitration in chapter 7 and discusses on treaty-based arbitration in chapter 8.

In chapter 9 he mentions about cause of action or breaches of various standards. The standards covered are customary international law standards, national treatment standards as well as international minimum standard treatment and the fair and equitable standard of treatment. He closes chapter 9 by mentioning about full protection and security.

In chapter 10 the author discusses issues on taking of foreign property whereas in chapter 11 he deals with compensation and valuation. In chapter 12, the final chapter, he deals with defenses to responsibility of host country towards investors.

He says nothing less than the truth when he mentions in his preface to this edition that the world has changed tremendously in a short span of time. In the final part of the book he also mentions that the bargaining power of the less developed host state has been increasing as a result of the debts that the

สนธิสัญญาทวิภาคี ส่วนบทที่ 6 ผู้เขียนกล่าวถึงเอกสารพหุภาคี ในบทที่ 7 ผู้เขียนได้กล่าวถึง การอนุญาตตุลาการตามข้อสัญญา ส่วนบทที่ 8 ผู้เขียนกล่าวถึงการระงับข้อพิพาทตามสนธิสัญญา

ในบทที่ 9 ผู้เขียนกล่าวถึงเหตุแห่งการฟ้องร้อง หรือการทำผิดมาตรฐานต่างๆ ซึ่งมีทั้งมาตรฐานตามกฎหมายระหว่างประเทศแบบจารีตประเพณี มาตรฐานการปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ มาตรฐานขั้นต่ำในระดับนานาชาติ การปฏิบัติที่เป็นธรรมและยุติธรรม ตลอดจนการคุ้มครองและหลักประกัน

ในบทที่ 10 ผู้เขียนได้พูดถึงการยึดทรัพย์สินหรือกิจการของคนต่างชาติ ในบทที่ 11 ได้กล่าวถึง การชดเชย ตลอดจนการตีราคา ในบทที่ 12 ซึ่งเป็นบทสุดท้าย ผู้เขียนได้กล่าวถึงข้อต่อสู้ที่ประเทศผู้รับการลงทุนมี ในอันที่จะไม่ต้องรับผิดชอบต่อผู้ลงทุน

คงจริงอย่างที่ผู้เขียนกล่าวในคำนำในฉบับพิมพ์ครั้งที่สามว่า โลกได้เปลี่ยนแปลงไปมากและอย่างรวดเร็ว และได้กล่าวในท่อนท้ายสุดของหนังสือว่า อำนาจต่อรองจะกลับมาอยู่ที่ประเทศผู้รับการลงทุนเดิม ซึ่งกลายเป็นเจ้าหนี้ของประเทศพัฒนาแล้ว แม้ว่ากฎหมายระหว่างประเทศว่าด้วยการลงทุนจะแตกแยก

developed countries owed to these emerging countries. Eventhough international law on investment tends to branch out but the author intends to emphasize on the core that is the state responsibility and settlement of dispute.

Those who studies international economic law cannot afford to miss reading this volume. The author has a panoramic view on each and every subject which he has written upon. The bibliography of the book pronounces it lound and clear.

Professor P. HORAYANGKURA
Chairperson of Business Law
Master of Laws Programme
Assumption University

ประเด็นออกไปอีกมาก แต่ผู้เขียนก็ยังคงเน้นที่
แกนคือความรับผิดชอบของรัฐและการระงับ
ข้อพิพาท

ผู้ที่ศึกษากฎหมายระหว่างประเทศที่
เน้นทางเศรษฐกิจไม่ควรพลาดการอ่านหนังสือ
เล่มนี้ ผู้เขียนเป็นผู้ที่มองปัญหาได้รอบด้าน
บรรณานุกรมดูจะเป็นข้อที่พิสูจน์เรื่องนี้

ศาสตราจารย์พิชัยศักดิ์ หรยางกูร
หัวหน้าสาขาวิชากฎหมายธุรกิจ
คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ